

ՊԱՏՄԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

(Հայկական Ցեղասպանութեան Պատմութիւնը. Վահագն Ն. Տատրեան)

**1995ի Նոյեմբերի սկիզբը
Անգլիոյ Օրսֆորտ և Մ.
Նահանգներու Փրովի-
տրն բաղադրերուն մէջ.**

Berghahn Books Հրատարակչականի նախաձեռնութեանմը միաժամանակ լոյս տևաս անցերեն իզգու քարծարժեք երատարակութիւն մը «The History of the Armenian Genocide» (Հայկական Ցեղասպանութեան պատմութիւնը) անունով և «Ethnic Conflict from the Balkans to Anatolia to the Caucasus» (Ազգային բախում՝ Պայտաններ, Անինչև Անաստղիա և Կովկաս) ենթախորհրդում:

Պատմասեփի այս հաստորին հեղինակն է փրոֆ. Վահագն Ն. Տատրեան՝ հայ ժողովուրիդ Ցեղասպանութեան ականատր նախագետը, որ իր կեսանքը նույրուած է մեր պատմութեան ամենն ըստմելի դէպքին բոլոր երեսներուն առարկային կայստիկ անարկարինին են ուսումնական առարկան, բացարձայն անարկարինին են առաջարկութեան առաջարկան, բայց առաջարկութեան առաջարկան է առաջարկութեան առաջարկան:

Վ. Տատրեան թնկերաբանութեան վրովէսէօք էր Նիւ Եռքի Համասարանին մէջ (1970-91) և ներկայիս վարչին Ի. F. Guggenheim Հիմնարկութեան կողմէ հովանական պատմուկան իրողուրինները:

ուսումնասլբուրեան նույրուած բնադրձակ և շատ կարևոր ծրագրի մը: Ան ուսուղութեան (մարմնարիթ) և վիլյուտիայութեան հետեւած է Պերինի ու Վիեննայի համալսարաններուն մց և ասս Միջազգային Օրենսդիրութիւն սերտած Ֆիրիխի Համալսարանին մց: Ընկերարանութեան դոկտորի իր աստիճանը ստացած է Շիրակոյի Համալսարաններ:

Օժտուած վերոյիշնայ գիտութիւններու մէջ շահած լայն հմտութեանը եւ օսմաններէն, արյի բրրերէն, անցերեն, գլուխաններէն, ֆրանսերէն ու հայերէն լեզուներուն տիրապետումով ան բացատիկ պատեհութիւնը ունեցած է, զանազան երկիրներու մէջ մանրակրկու կերպով ուսումնասիրելու բազմարին սկզբնաղինքներ ուղղակի ալէն, եւ իրեն գործակից գիտաշխատողներու համաստումով ան ռահվիրան է Հայոց Ցեղասպանութեան թնկերաբանական դիտանկիւնէն ուսումնասիրման: Քանա տարիներու անխոնց, մերուսիկ և անձնուրաց աշխատանքի իր արդիւնք՝ ան արտադրութ գործ մը, որ իրաւականորեն համոզիչ է ու պատմականորէն ծչզրիտ: Խօսակցութեան մը ընթացրին, յարգելի փորթիկսէօք յայտնեց, թէ բոլոր պատմաբաններ տասնեւեկնա տարիներէ ի վեր զինք կը հետապնդեն եւ իր մենագրութիւնները մայէ կ'անցըննե՞ սխալ մը զտնելու եւ ասով զինք վարկա-

բնեկելու համար: Ցարդ շեն յաջողած, ոյովիեսեն իր բոլոր հաստատումները իիմնուած են անհերքելի փաստարկութեանց վրայ և վաւերագրերէ պաշտպանուած: Ան կանոնարարար աշխատակցած է եւ կը շարունակէ աշխատակցիլ միջազգային հանդէսներու, ստորագրած է շարք մը մենագրութիւններ, որոնցով շահած է լրջախոհ, պարկեցտ եւ ինքնատիպ մտարկանի ամոր համրաւ մը:

Տարօրէն յուզիչ է եւ սրտապընդիշ միանգամայն այս պոլսահայ պատմագլուխն դարձը դէպի իր ժողովուրու եւ իր հաւատաւոր ու հաստատակամ ընդգրկումը ազգային վիրտարի պատասխանատուութեան մը: Գրին յառաջարանին մէջ կը պատմէ, թէ Վիեննայի Համալսարանին մէջ, երբ իրեն հմտարանութեան (epistemology) ուսանող կը հետաքրքրուէր ուսուղութեան վիլյուտիայութեան հետ ունեցած առնչութեանը, իր գերման դասախոսներէն մին, ծանօթանալի ևսոր իր հայկական ծագումնն, կը բեկալու իրեն կարոյա իր երեմնի դասընկերոց՝ Ֆրանց Վեբրիէլի «Մուսա Լեբան քառասուն օրերը» վեպը: Այս գիրքը կը աս խորունկ տպատրութիւնը, եսթը միանալով Գրիգորիս Պալարեան Վարդապետի «Հայ Գողոռայ»ի սրտաճնիկ պատկերներուն ահաւորութեան, իր երիտասարդական մորին վրայ անջնջելի դրոշմ մը կը գծեն ու կը

